

- Od.17.261 στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἥλυθ' ἵωῃ
- Od.17.262 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
- Od.17.263 Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἔλὼν προσέειπε συβώτην·
- Od.17.264 "Εῦμαι·, ἥ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὁδυσσῆος·
- Od.17.265 ῥεῖα δὲ ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
- Od.17.266 ἐξ ἑτέρων ἔτερός ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
- Od.17.267 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δὲ εὔερκες εἰσὶ
- Od.17.268 δικλίδες· οὐκέτι τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
- Od.17.269 γινώσκω δέ, ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
- Od.17.270 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
- Od.17.271 ἡπύει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἔταίρην."
- Od.17.272 τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εῦμαιε συβῶτα·
- Od.17.273 "ῥεῖ ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τέ ἄλλα πέρ ἐσσε' ἀνοήμων.
- Od.17.274 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἐσται τάδε ἔργα.
- Od.17.275 ἡὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους ἐϋ ναιετάοντας,
- Od.17.276 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δὲ ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
- Od.17.277 εἰ δὲ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δὲ εἰμι προπάροιθεν.
- Od.17.278 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
- Od.17.279 ἥ βάλῃ ἥ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
- Od.17.280 τὸν δὲ ἡμείβετέ ἔπειτα πολύτλαρος δῖος Ὁδυσσεύς·
- Od.17.281 "γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
- Od.17.282 ἀλλ' ἔρχεν προπάροιθεν, ἐγὼ δὲ ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
- Od.17.283 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
- Od.17.284 τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
- Od.17.285 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
- Od.17.286 γαστέρα δὲ οὐ πως ἐστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
- Od.17.287 οὐλομένην, ἥ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι·
- Od.17.288 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐὕζυγοι ὀπλίζονται
- Od.17.289 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι."
- Od.17.290 ὃς οἵ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- Od.17.291 ἀν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
- Od.17.292 Ἀργος, Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτέ αὐτὸς
- Od.17.293 θρέψε μέν, οὐδέ ἀπόνητο, πάρος δὲ εἰς Ἰλιον ἴρην
- Od.17.294 ὤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

- Od.17.295 αῖγας ἐπ' ἀγροτέρας ἡδὲ πρόκας ἡδὲ λαγωούς·
Od.17.296 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
Od.17.297 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἦ οἱ προπάροιθε θυράων
Od.17.298 ἥμιόνων τε βιῶν τε ἄλις κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν
Od.17.299 δμῶες Ὁδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρίσσοντες·
Od.17.300 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἀργος ἐνίπλειος κυνοραιιστέων.
Od.17.301 δὴ τότε γ', ώς ἐνόησεν Ὁδυσσέα ἐγγὺς ἔόντα,
Od.17.302 οὐρῆ μέν ρ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔτατα κάββαλεν ἄμφω,
Od.17.303 ἀσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἶο ἄνακτος
Od.17.304 ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυν,
Od.17.305 ῥεῖα λαθών Εὔμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ.
Od.17.306 "Εὔμαιί, ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
Od.17.307 καλὸς μὲν δέμας ἔστιν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἰδα,
Od.17.308 ἦ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδει τῷδε,
Od.17.309 ἦ αὕτως οἵοι τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Od.17.310 γίνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες."
Od.17.311 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Od.17.312 "καὶ λίγην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος
Od.17.313 εἰ τοιόσδ' εἴη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα,
Od.17.314 οἶον μιν Τροίηνδε κιών κατέλειπεν Ὁδυσσεύς,
Od.17.315 αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
Od.17.316 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὑλης
Od.17.317 κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἵχνεσι γάρ περιήδη.
Od.17.318 νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοιθι πάτρης
Od.17.319 ὥλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
Od.17.320 δμῶες δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Od.17.321 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Od.17.322 ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εύρύοπα Ζεὺς
Od.17.323 ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἥμαρ ἔλησιν."
Od.17.324 ώς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους ἔϋ ναιετάοντας,
Od.17.325 βῆ δ' ἱθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Od.17.326 Ἀργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Od.17.327 αὐτίκ' ἰδόντες Ὁδυσσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.